

fige træde i Spidsen for Videnffaber og Kunster og kappes med alle andre Folkeslag i denne Henseende, medens vi i mange langt vigtigere Retninger blive staaende tilbage. Det er altid en meget uhyggelig Sag, saasnart vi skulle til at forhandle med det nu under Omstale værende Ministerium; thi Alt, hvad der hører under det, indtager efter min Opsattelse en ganske vigtig Plads i vort nuværende Statsliv; det udfylder en meget stor Plads og staaer som Hindring for en forstandigere Udvikling af vort hele Liv. Det har allerede i længere Tid staaet som Hindring for den virkelige Oplysning, og dersom det vedbliver at staae paa dette Standpunkt, dersom ikke Underviisningsministeren engang tør kaste sig i Svælg og bryde med de Forhold, der opretholde disse gammeldags Institutioner, saa vil det vare længe, førend Udviklingen udbreder sig i Landet. Det er ikke igjennem disse Samlinger, hvor nogle Enkelte kunne gaae hen og bestue denne i Stykker fremstillede Udvikling af vor Kunst-historie, som i sig selv har saa overordentlig lidt at betyde, at en Udvikling gaaer fremad; det har i Virkeligheden Intet at betyde, vi kunne vende os derhen, hvor saagodt som ingen af den Art Institutioner er, og vi skulle dog der finde større Folkeformue og større virkelig Dan-nelse end her. Uagtet jeg godt veed, at jeg, idet jeg betræder denne Bane og bekjemper dette Princip i dets Almindelighed og i dets Enkeltheder, støder paa den her i Staten paa den forunderligste Maade herskende Klasse, saa skal jeg dog gjøre det i den Overbeviisning, at Sandheden engang vil komme til sin Ret, og at der vil komme en Mand, som dristig tør maale sig med disse fornemme Fordomme og bryde dem.

Jeg kan ikke følge den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i hans Anbefaling for Skabene til Archivet; han kom jo selv til at erkjende, at Noget af det, der havde ledet ham, da han betragtede disse Skabe, var Skjønhedsfanden. Han synes ikke, at de nye Skabe, som vare komne tilstede, toge sig godt ud ved Siden af de ældre, som han, for-mødentlig paa Grund af Sammenligningen, fandt mere brøstfældige, end de vare, og han har

neppe lagt Mærke til, hvor let de kunne ud-bedres og komme til at gjøre samme Tjeneste som de nye. Det er altsaa den Omstændighed, at vi have bevilget nye Skabe, som igjen paa-drager os en Udgift til andre nye Skabe; det er ikke en absolut Fornødenhed, men det er det, at vi have afhjulpet en virkelig Mangel, der nu skal bringe os til at afhjælpe en tildeels ind-bildet Mangel. Imidlertid veed jeg jo ogsaa, at dette er et forgjæves Forsøg paa at holde Gjenstande af den Art indenfor deres natur-lige Grændse. Jeg skal ikke gaae ind paa de øvrige Forslag. Jeg anseer, som sagt, alle disse Penge for en stor Deel som kastede ind i et gloende Gab, hvor de brændes op til megen Røg og ringe Nytte. Jeg har taget Sagen i dens Almindelighed og jeg skal lade disse Enkeltheder gaae deres skjæve Gang; skjæv bliver den sandsynligvis, thi Bevillinger paa Grund af en Mandes Elskværdighed og Fortræffelighed og paa Grund af disse Vaade fra Grønland osv. ville gaae deres Gang endnu en lang Tid, indtil vi vilig kunne see paa, om vi have en Vaad mere eller mindre fra Grønland. Det er ikke Kajatter, vi leve af.

Winther: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at det virkelig ikke er nogen saadan overdreven Skjønhedsfands, der har ledet mig til at gaae ind paa Bevilgelsen af disse Skabe, men kun en Ordensfands, thi det seer høist uordentligt ud med disse gamle Skabe, det seer ud som i et Pulterammer; i den bageste Ende seer det overmaade smukt ud med de nye Skabe, der ere opstillede, men iøvrigt seer det ikke godt ud. Jeg skal forresten gjøre opmærksom paa, at hvis det ikke var for Andet end Sand-sens Skyld, skulde jeg ikke have dissentieret fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som jeg ellers pleier at slutte mig til saa nøie, som jeg kan, men det blev ogsaa fremhævet af den vedkom-mende Embedsmand, at disse Skabe vare nød-vendige, hvis de vedkommende Documenter rigtig forsvarlig skulde opbevares, og det er det, der for mig har været det Afgjørende. Naar man desuden har anskaffet et Slags Skabe af en nyere Construction, og man har fundet dem hensigtsmæssige til at opbevare disse kostbare